

Metsästyslain muuttamista koskeva hallituksen esitys ja järjestöjen ehdotukset eduskuntakäsittelyyn

29.4.2025

Ere Grenfors Luonnon- ja riistanhoitopäällikkö Suomen Metsästäjäliitto

- Järjestöjen yhteinen esitys (SML-MTK-SLC)

Yleistä

- Hallituksen esitys ML41§:n muuttamiseksi on lähtökohtaisesti oikeansuuntainen, mutta ei monilta osin riittävä

Mitä tavoitellaan?

Lainsäädännön, kannanhoitosuunnitelmien ja koko suurpetojärjestelmän on palveltava kaikkien kannanhoidollisen metsästyksen poikkeuslupaedellytysten täyttymisen osoittamista.

- Hyväksyttävä päämäärä
- Ei muuta tyydyttävää ratkaisua
- Poikkeus ei haittaa kantojen suotuisan suojelun tason säilyttämistä tai saavuttamista (neutraalius)

Kannanhoidollinen metsästys on saatava käyntiin kaikkien suurpetojen osalta.

Metsästäjäliitto kysyi jäseniltään 31.3.-1.4., ajaako karhuluvituksen kiire ohi suden ja ilveksen kannanhoidollisen metsästyksen varmistamisesta. Kysely oli avoinna puolen vuorokauden ajan. Vastauksia saatiin 8 369 kappaletta. Vastaajista 87 % kannatti seuraavaa kyselyssä mainittua toimintatapaa:

"Haluan, että metsästyslaki valmistellaan huolellisesti ja säädöksiin tehdään kaikki tarvittavat muutokset, jotta kolmen suurpedon (karhu, susi, ilves) kannanhoidollinen metsästys toteutuu. Hyväksyn, että tämä saattaa aiheuttaa kuitenkin viivästystä aikatauluihin ja ainakin karhun kannanhoidollisen metsästyksen lupien saaminen voi siirtyä vuoteen 2026."

Nostoja KHO:n lausunnosta

Hyväksyttävä päämäärä

- o *"Ongelmaa yritetään nyt ratkaista säätämällä asetuksella yleisellä tasolla päämäärästä, jonka perustetta saattaa olla hankala todentaa jokaisessa yksittäisessä konkreettisessa poikkeusluvassa."*
- o HE:ssä on selvennetty, että päämäärä asetetaan jokaiselle lajille ja kannanhoitoalueelle erikseen. Tulevan sääntelyn toimivuuden arvioimista vaikeuttaa se, että asetusluonnosta ei ole. Päämäärien tarkkoja muotoiluja ei siis tiedetä.

Periaatteellinen lähtökohta

- o *"Korkein hallinto-oikeus ei pidä perusteltuna eikä hyvän kansallisen lainvalmistelutavan mukaisena luontodirektiivin 2 artiklan 3 kohdassa mainittujen seikkojen lisäämistä metsästyslain 41 §:n 1 momenttiin."*
- o Myös järjestöjen mielestä periaatteellinen lähtökohta on ehdotettu sijoitettavaksi väärän paikkaan. Asiasta tulee tehdä erillinen pykälä.

Kannanhoitosuunnitelma

- o *"Nykyiseen metsästyslakiin ei sisälly määritelmää tai mainintoja hoitosuunnitelmista ja niiden tarkoituksesta. Epäselväksi jää, mitä huomioon ottamisella oikeastaan tässä yhteydessä tarkoitetaan, kun suunnitelmille annettaisiin oikeudellinen status lupaharkinnassa. On selvää, että hoitosuunnitelmilla on merkitystä tosiasiaselvityksenä poikkeuslupapäätöksiä tehtäessä."*
- o Järjestöt ovat ehdottaneet tarkennusta kannanhoitosuunnitelmien rooliin (tuottavat perusteluja) ja lisäksi jatkotyönä kannanhoitosuunnitelmia koskevan sääntelyn uudistamista.

Suotuisan suojelutason vähimmäismäärä / viitearvo

- o *"Hallituksen esityksen perusteluista ei myöskään käy selkeästi ilmi, mihin pyritään sillä, että suotuisan suojelutason eläinmäärälle säädetään vähimmäismäärä."*
- o Viitearvoasia on ratkaisevan tärkeä, joten siitä tulee tehdä erillinen pykälä. Asialla on kytkentä suotuisaan suojelutasoon liittyvään poikkeuslupaedellytykseen. Viitearvolla on olennainen merkitys silloinkin, jos susi siirtyy luontodirektiivin liitteestä IV liitteeseen V. HE:n perusteluissa viitearvoasiaa on käsitelty puutteellisesti.

Eräiden säännösten tarkentaminen selkeyden vuoksi

- o Myös järjestöt ovat ehdottaneet sanamuotojen korjaamista selkeyden vuoksi. Vaikka nämä seikat eivät ratkaise kannanhoidollista metsästystä, täsmällisyyteen ja selkeyteen on silti hyvä pyrkiä.

Järjestöjen ehdotukset pykäläteksteiksi

xx §

Toimenpiteillä huomioon otettavat asiat

Tämän lain ja sen nojalla annettujen säädösten mukaisesti toteutetuilla toimenpiteillä otetaan huomioon taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset vaatimukset sekä alueelliset ja paikalliset erityispiirteet.

41 a §, 3 momentti

Edellytykset eräiden riistaeläinlajien poikkeusluvalle

Sutta, karhua, saukkoa ja ilvestä koskeva poikkeuslupa voidaan myöntää myös tarkoin valvotuissa oloissa valikoiden ja rajoitettusti tiettyjen yksilöiden pyydystämiseksi tai tappamiseksi määritellyn lukumäärän rajoissa.

41 §

Poikkeusluvut

Suomen riistakeskus voi myöntää luvan poiketa 37 ja 38 §:n sekä 50 §:n 2 momentin mukaisesta rauhoituksesta, kiellosta tai rajoituksesta 41 a–41 c §:ssä säädettyin edellytyksin. Lupahakinnassa voidaan ottaa huomioon myös riistaeläinlajeja ja niiden elinympäristöjen hoitoa koskevat kannanhoitosuunnitelmat, joiden toimenpiteillä otetaan huomioon luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (luontodirektiivi) 2 artikla joilla voidaan tukea 41 a–41 c §:ssä säädettyjen poikkeuslupien edellytysten täyttymisen osoittamista.

Poikkeuslupien ja 41 a §:n 4 momentissa tarkoitetun alueellisen kiintön nojalla pyydetävän saaliin vuotuista määrää voidaan rajoittaa. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, mitä riistaeläinlajeja tai poikkeuslupan myöntämisperustetta rajoitus koskee, suurimmasta sallitusta saalismäärästä, saalisyksilöiden sukupuolesta ja iästä sekä kannanhoitoalueesta, jota rajoitus koskee. Lisäksi maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä 41 a §:n 3 momentissa tarkoitetun poikkeuslupan päämäärästä ja kannanhoitoalueesta, jota päämäärä koskee, sekä poikkeuksen kohteena olevan lajin suotuisan suojelutason viitearvosta.

xx §

Suotuisan suojelutason viitearvo

Sudelle, karhulle ja ilvekselle on määriteltävä suotuisan suojelutason viitearvo. Viitearvo kuvaa populaatiokokoa, jolla kunkin lajin suotuisa suojelutaso olisi turvattu Suomessa pitkällä aikavälillä. Viitearvon lähtökohtana on pienin elinvoimainen populaatio.

1 momentissa tarkoitettu viitearvo määritellään siten, että pienimpään elinvoimaiseen populaatioon lisätään 10 prosentin varmuusmarginaali. Määrittelyssä tulee huomioida tavoite pitää kunkin suurpetolajin kielteiset sosioekonomiset vaikutukset mahdollisimman pieninä. Suden viitearvon määrittelyssä huomioidaan, että Suomessa on tarkasti kannanseurannassa oleva yksi populaatio, joka on välittömässä yhteydessä naapurimaiden susikantaan.

1 momentissa tarkoitettu viitearvo jaetaan kannanhoitoalueille kanta-arvioiden osoittamiin tiheyksiin perustuen.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään 1 momentissa tarkoitettu viitearvo sekä 3 momentissa tarkoitetut kannanhoitoalueille jaetut määrät.

Suotuisan suojelutason viitearvosta tulee säätää erillinen pykälä

- Suotuisan suojelutason viitearvosta tarvitaan metsästyslakiin erillinen pykälä. Asiaa ei tule jättää kannanhoitosuunnitelmien ja asetuksen varaan.
- Pykälässä on tarpeen säätää seuraavista asioista:
 - 1) käsitteen määrittely
 - 2) viitearvon määrittelyyn velvoittaminen
 - 3) viitearvon määrittämisen reunaehdot
 - 4) viitearvon jakaminen kannanhoitoalueille ja jakamisen perusteet
 - 5) asetuksenantovaltuus, jonka mukaan lopullinen viitearvo ja kannanhoitoalueille jaetut määrät esitetään MMM:n asetuksessa

xx § Suotuisan suojelutason viitearvo

Sudelle, karhulle ja ilvekselle on määriteltävä suotuisan suojelutason viitearvo. Viitearvo kuvaa populaatiokokoa, jolla kunkin lajin suotuisa suojelutaso olisi turvattu Suomessa pitkällä aikavälillä. Viitearvon lähtökohtana on pienin elinvoimainen populaatio.

1 momentissa tarkoitettu viitearvo määritellään siten, että pienimpään elinvoimaiseen populaatioon lisätään 10 prosentin varmuusmarginaali. Määrittelyssä tulee huomioida tavoite pitää kunkin suurpetolajin kielteiset sosioekonomiset vaikutukset mahdollisimman pieninä. Suden viitearvon määrittelyssä huomioidaan, että Suomessa on tarkasti kannanseurannassa oleva yksi populaatio, joka on välittömässä yhteydessä naapurimaiden susikantaan.

1 momentissa tarkoitettu viitearvo jaetaan kannanhoitoalueille kanta-arvioiden osoittamiin tiheyksiin perustuen.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään 1 momentissa tarkoitettu viitearvo sekä 3 momentissa tarkoitettujen kannanhoitoalueille jaetut määrät.

Suotuisan suojelutason viitearvon määrittely

Vähimmäismäärän eli viitearvon osalta lain perusteluissa tulisi määrittää, että asetuksella voidaan viitearvo asettaa seuraavasti:

- Suotuisan suojelutason **vähimmäismäärän määrittelyn lähtökohtana on pienin elinvoimainen populaatio**. Hallituksen esityksen perusteluissa tarpeen selostaa, miten pienin elinvoimainen populaatio määritellään.
 - Sudella alaraja olisi geneettisesti pienin elinvoimainen populaatio perustuen Franklinin (1980) tutkimuksiin sukusiitosheikkouden välttämiseksi.
- Tutkimuksen mukaan siihen tarvitaan **efektiivinen populaatiokoko, jonka suuruus on ($N_e > 50$) eli 25 lisääntyvää paria**.
 - Tätä tutkimuksesta johdettua määritelmää on käytetty Ruotsissa määritettäessä suden suotuisan suojelutason viitearvoa. Se on myös lähtökohtana tuoreessa EU-komission suotuisan suojelun tason viitearvon muodostamisen sovellusohjeessa.
- Määritelmällisesti edellytyksenä on, että **suotuisan suojelutason viitearvo on oltava korkeampi kuin pienin elinvoimainen kanta**. Kuinka paljon suurempi sen täytyy olla, on päätettävissä poliittisesti.
- Suden osalta tarkoituksenmukainen viitearvo Suomessa saataisiin määrittelyllä **25 lisääntyvää paria (50 sutta) ja kertomalla määrä kolmella**: $25 \text{ paria} \times 3 = 150 \text{ sutta} (+ 10\% \text{ varmuusmarginaali}) = \underline{165 \text{ sutta}}$
- Susi tulee kirjata Suomessa suotuisalle suojelutasolle.
- Tieteellinen tutkimustieto tukee metsästyksen vaikutusta ihmisarkuuden lisäämisessä (Swenson 1999) ja tuore katsaus vahvistaa käsitystä laajasti (Slovikosky & Montgomery 2024).

Timo Leskinen, kenttäjohtaja MTK

Mitä esityksestä puuttuu kokonaan?

- Suotuisan suojelutason viitearvon määrittelyn perusteet
- Suotuisan suojelutason viitearvon jakaminen kannanhoitoalueille
- 41 a §:n 3 momentin sanamuotojen korjaaminen direktiivin mukaiseksi
- Kannanhoidollisen metsästyksen poikkeuslupien menettelyn uudistaminen (vrt. Ruotsi)
- Kannanhoitosuunnitelmien laatimisen menettelystä ja sisällöstä säätäminen
- Suurpetojen poikkeuslupapäätöksen koskevien valitusten käsittely kiireellisenä hallinto-oikeudessa

Mitä tulee täsmentää?

- Bernin sopimukseen perustuen periaatteellinen lähtökohta
- Kannanhoitosuunnitelmien rooli
- Kannanhoitoalueita koskeva asetuksenantovaltuus

Järjestöjen ehdotukset pykäläteksteiksi

xx §

Toimenpiteillä huomioon otettavat asiat

Tämän lain ja sen nojalla annettujen säädösten mukaisesti toteutetuilla toimenpiteillä otetaan huomioon taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset vaatimukset sekä alueelliset ja paikalliset erityispiirteet.

41 a §, 3 momentti

Edellytykset eräiden riistaeläinlajien poikkeusluvalle

Sutta, karhua, saukkoa ja ilvestä koskeva poikkeuslupa voidaan myöntää myös tarkoin valvotuissa oloissa valikoiden ja rajoitetusti tiettyjen yksilöiden pyydystämiseksi tai tappamiseksi määrättyyn lukumäärän rajoissa.

41 §

Poikkeusluvut

Suomen riistakeskus voi myöntää luvan poiketa 37 ja 38 §:n sekä 50 §:n 2 momentin mukaisesta rauhoituksesta, kiellosta tai rajoituksesta 41 a–41 c §:ssä säädettyin edellytyksin. Lupahakinnassa voidaan ottaa huomioon myös riistaeläinlajeja ja niiden elinympäristöjen hoitoa koskevat kannanhoitosuunnitelmat, joiden toimenpiteillä otetaan huomioon luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (luontodirektiivi) 2 artikla joilla voidaan tukea 41 a–41 c §:ssä säädettyjen poikkeuslupien edellytysten täyttymisen osoittamista.

Poikkeuslupien ja 41 a §:n 4 momentissa tarkoitetun alueellisen kiintiön nojalla pyydetävän saaliin vuotuista määrää voidaan rajoittaa. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, mitä riistaeläinlajeja tai poikkeuslupan myöntämisperustetta rajoitus koskee, suurimmasta sallitusta saalismäärästä, saalisyksilöiden sukupuolesta ja iästä sekä kannanhoitoalueesta, jota rajoitus koskee. Lisäksi maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä 41 a §:n 3 momentissa tarkoitetun poikkeuslupan päämäärästä ja kannanhoitoalueesta, jota päämäärä koskee. SLC euksen kohteena olevan lajin suojelutason viitearvosta.

xx §

Suotuisan suojelutason viitearvo

Sudelle, karhulle ja ilvekselle on määriteltävä suotuisan suojelutason viitearvo. Viitearvo kuvaa populaatiokokoa, jolla kunkin lajin suotuisa suojelutaso olisi turvattu Suomessa pitkällä aikavälillä. Viitearvon lähtökohtana on pienin elinvoimainen populaatio.

1 momentissa tarkoitettu viitearvo määritellään siten, että pienimpään elinvoimaiseen populaatioon lisätään 10 prosentin varmuusmarginaali. Määrittelyssä tulee huomioida tavoite pitää kunkin suurpetolajin kielteiset sosioekonomiset vaikutukset mahdollisimman pieninä. Suden viitearvon määrittelyssä huomioidaan, että Suomessa on tarkasti kannanseurannassa oleva yksi populaatio, joka on välittömässä yhteydessä naapurimaiden susikantaan.

1 momentissa tarkoitettu viitearvo jaetaan kannanhoitoalueille kanta-arvioiden osoittamiin tiheyksiin perustuen.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään 1 momentissa tarkoitettu viitearvo sekä 3 momentissa tarkoitetut kannanhoitoalueille jaetut määrät.

Bernin sopimuksen periaatteellinen lähtökohta kaikkea suurpetopolitiikkaa koskevaksi

- HE:ssä periaatteellinen lähtökohta on kytketty vain poikkeuslupaharkintaan ja kannanhoitosuunnitelmiin, vaikka luontodirektiivissä ja Bernin sopimuksessa sovellettavuus on laajempaa:
 - Luontodirektiivin 2 artiklan 3 kohta: ”Tämän direktiivin mukaisesti toteutetuilla toimenpiteillä otetaan huomioon taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset vaatimukset sekä alueelliset ja paikalliset erityispiirteet.”
 - Bernin sopimuksen 2 artikla: ”Sopimuspuolten tulee ryhtyä tarvittaviin toimiin luonnonvaraisten kasvi- ja eläinkantojen pitämiseksi tasolla, joka vastaa erityisesti ekologisista, tieteellisistä ja sivistyksellisistä vaatimuksista, tai näiden sopeuttamiseksi tällaiselle tasolle. Tällöin sopimuspuolten tulee ottaa huomioon taloudelliset ja virkistykselliset vaatimukset sekä paikallisesti uhanalaisten alalajien, muunnosten tai muotojen tarpeet.”
- Periaatteellisesta lähtökohdasta tarvitaan metsästyslakiin erillinen pykälä, jota ei ole kytketty vain poikkeuslupaharkintaan ja kannanhoitosuunnitelmiin. Asia on yhtä olennainen myös esim. hyväksyttävän päämäärän osalta. Esim.: ”Tämän lain ja sen nojalla annettujen säädösten mukaisesti toteutetuilla toimenpiteillä otetaan huomioon taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset vaatimukset sekä alueelliset ja paikalliset erityispiirteet.”

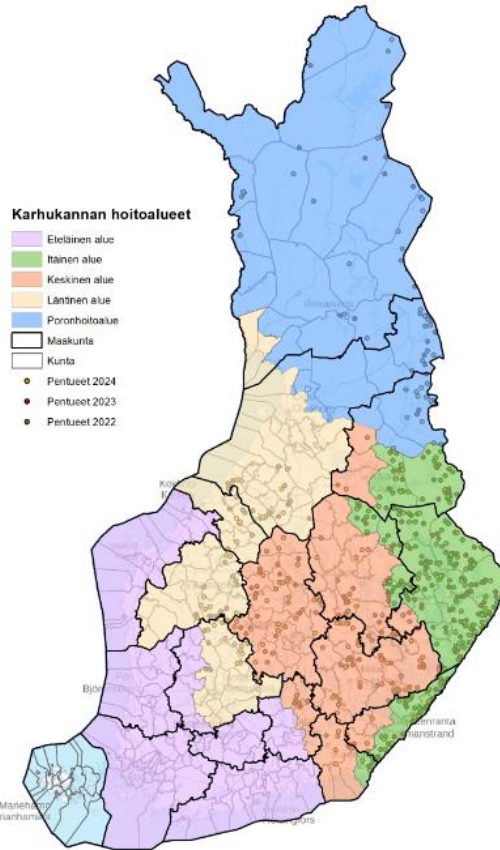
Kannanhoitoalueista tulisi säätää selkeä asetuksenantovaltuus ja lisäksi tulisi määritellä kannanhoitosuunnitelmien merkitys

- HE, s. 16: ”*Lisäksi ministeriön asetuksella vahvistettaisiin hoitosuunnitelmissa esitetyt kannanhoitoalueet.*”
- Miksi kannanhoitosuunnitelma määrittelee kannanhoitoalueet, jotka asetuksella vahvistetaan? Miksi asetuksella ei säädetä kannanhoitoalueita, jotka sitten ohjaavat kannanhoitosuunnitelman laatimista ja sisältöä? Kannanhoitosuunnitelma ei voi määritellä lainsäädäntöä. Päinvastoin lainsäädäntö voi määritellä kannanhoitosuunnitelmaa.
- Asetuksella on säädettävä kannanhoitoalueet, joiden perustelut esitetään asetusmuistiossa. Kannanhoitosuunnitelmat valmistellaan asetuksessa määriteltuihin kannanhoitoalueisiin nojautuen.
- Esityksessä 41 §:ssä mainitaan sanana alueet. Pykäläteksti ei kuitenkaan selkeästi tarkoita kannanhoitoalueita. Kun asetuksella on tarkoitus säätää kannanhoitoalueista, asetuksenantovaltuuden sanamuotoa on syytä selkeyttää.
- Kannanhoitosuunnitelman merkitys poikkeuslupien kannalta liittyy erityisesti tietopohjaan ja poikkeuslupien tarvitsemiin perusteluihin. Tämän tulisi näkyä myös säännöksessä, esim.:
”Lupaharkinnassa voidaan ottaa huomioon myös riistaeläinlajeja ja niiden elinympäristöjen hoitoa koskevat hoitosuunnitelmat, joilla voidaan tukea 41 a–41 c §:ssä säädettyjen poikkeuslupien edellytysten täyttymisen osoittamista.”

Kehitystarve: metsästyslain 41 a §:n 3 momentin sanamuotojen korjaaminen

- Luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohdan e-alakohta: ”salliakseen tarkoin valvotuissa oloissa valikoiden ja rajoitetusti tiettyjen liitteessä IV olevien lajien yksilöiden ottamisen ja hallussapidon kansallisten toimivaltaisten viranomaisten määrittelemissä rajoissa”
- Luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohdan e-alakohta englanniksi: ”to allow, under strictly supervised conditions, on a selective basis and to a limited extent, the taking or keeping of certain specimens of the species listed in Annex IV in limited numbers specified by the competent national authorities”
- Metsästyslain 41 a §:n 3 momentti: ”Sutta, karhua, saukkoa ja ilvestä koskeva poikkeuslupa voidaan myöntää myös tarkoin valvotuissa oloissa valikoiden ja rajoitetusti tiettyjen yksilöiden pyydystämiseksi tai tappamiseksi.”
- Eroa yksilöintivaatimuksen ja rajoittamisen osalta: tiettyjen lajien yksilöt vs. tietyt yksilöt sekä rajoittaminen ylipäättään vs. lukumäärän rajoittaminen.
- Vastaavaa epäselvyyttä myös komission tulkintaohjeessa sekä siihen nojautuvissa EUTI- ja KHO-ratkaisuissa: ”konkreettisesti ja tapauskohtaisesti erityisten vaatimusten täyttämiseksi erityistilanteissa” sekä ”erityinen ongelma tai tilanne, johon on puututtava”.

Ote MMM:n esityksestä karhukannan hoitosuunnitelmaksi

Kuva 1: Karhukannan kannanhoitoalueet ovat poronhoitoalue ja poronhoitoalueen ulkopuolella itäinen kannanhoitoalue, keskinen kannanhoitoalue, läntinen kannanhoitoalue ja eteläinen kannanhoitoalue. (Karttakuva: Suomen riistakeskus. Kartassa on kuvattuna erilliset pentueet, jotka on määritelty pentuehaja-alueiksi. Erilliset pentueet kartalla: Luonnonvarakeskus)

Kannanhoidollinen metsästys on tarpeellinen toimenpide etenkin itäisellä kannanhoitoalueella. Keskisellä kannanhoitoalueella seurataan alueen karhutihentymien kehittymistä sekä puretaan niitä tarvittaessa kannanhoidollisella metsästyksellä. Arvio metsästyksen tarpeellisuudesta arvioidaan vuosittain karhukannan kanta-arvion vahvistamisen jälkeen. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksen suurimmalla sallitulla saalismäärällä varmistetaan metsästyksen kestävyys ja että karhukanta säilyy suotuisalla suojelutasolla.

Jatkuvasti muuttuvat kannanhoitoalueet, jotka irrallaan hallintorajoista

- kanta-arviot alueille?
- poikkeuslupaperusteiden tuottaminen vahingoista ?

Esitetty toimintamalli ei ainakaan tue kannanhoitosuunnitelmien roolia poikkeuslupaperusteiden tuottamisessa !

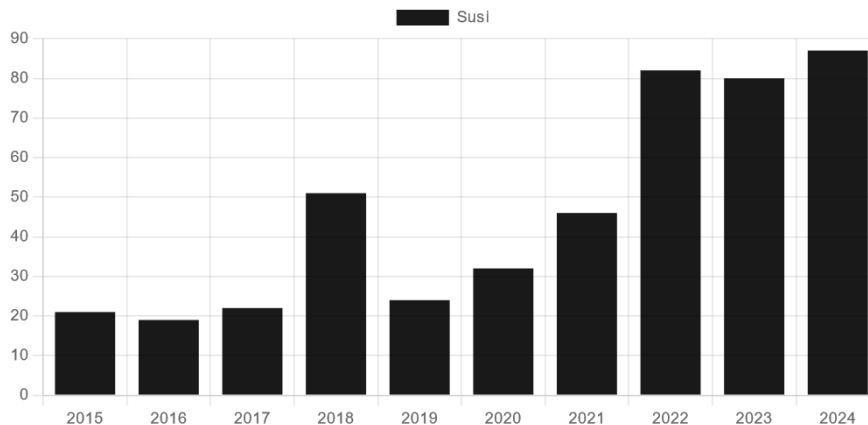
Mats Holmgård SLC

Susi

- Susien määrä Suomessa on ollut kasvussa
- Ihmisarkuuden puute
- Yhteiskunnalliset vaikutukset suuremmat.
- Suden kannanhoidollinen metsästys tavoitteena

Suden aiheuttamat lammasvahinkotapaukset

Kotieläinvahinko 189 kpl, 342 348 €

Kotieläinvahinko, Kotieläinvahinko, 25 kpl
25 vahinkoa, 18 100 €

Kotieläinvahinko, Nauta, 7 kpl
5 vahinkoa, 1 630 €

Kotieläinvahinko, Lammas, 406 kpl
87 vahinkoa, 111 288 €

Kotieläinvahinko, Hevonen, 7 kpl
5 vahinkoa, 7 738 €

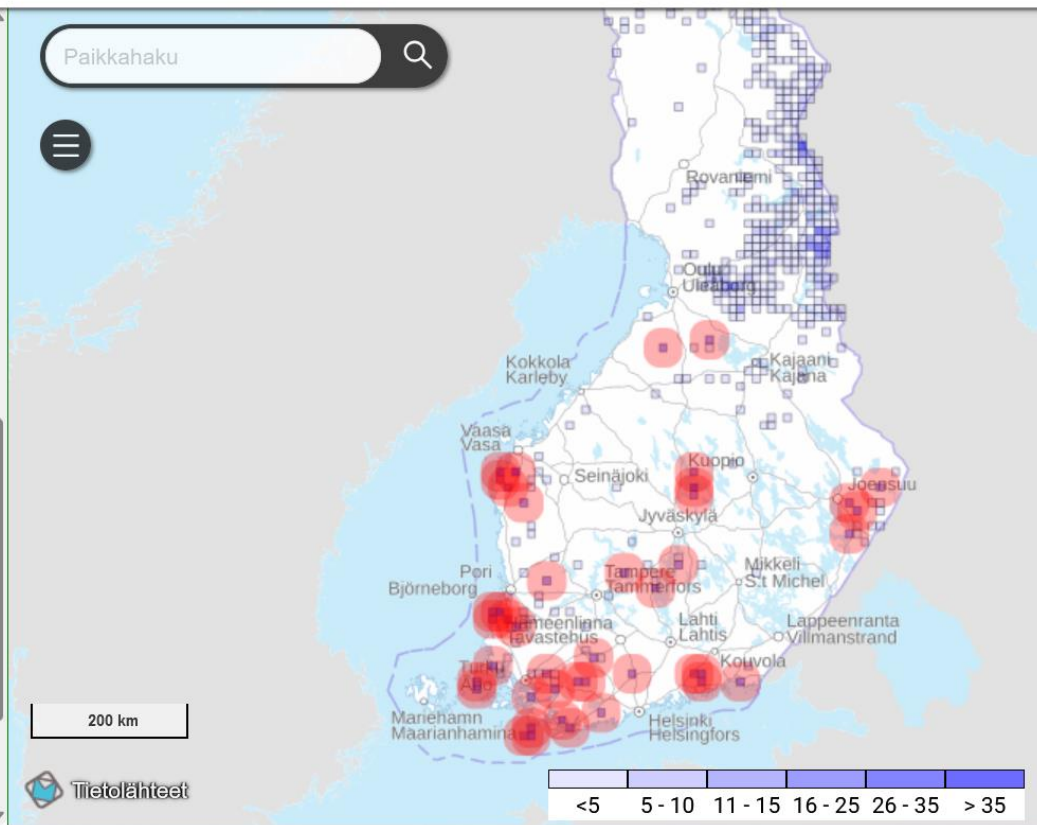
Kotieläinvahinko, Koira, 59 kpl
59 vahinkoa, 189 053 €

Kotieläinvahinko, Muu eloton irtaimisto
8 vahinkoa, 14 539 €

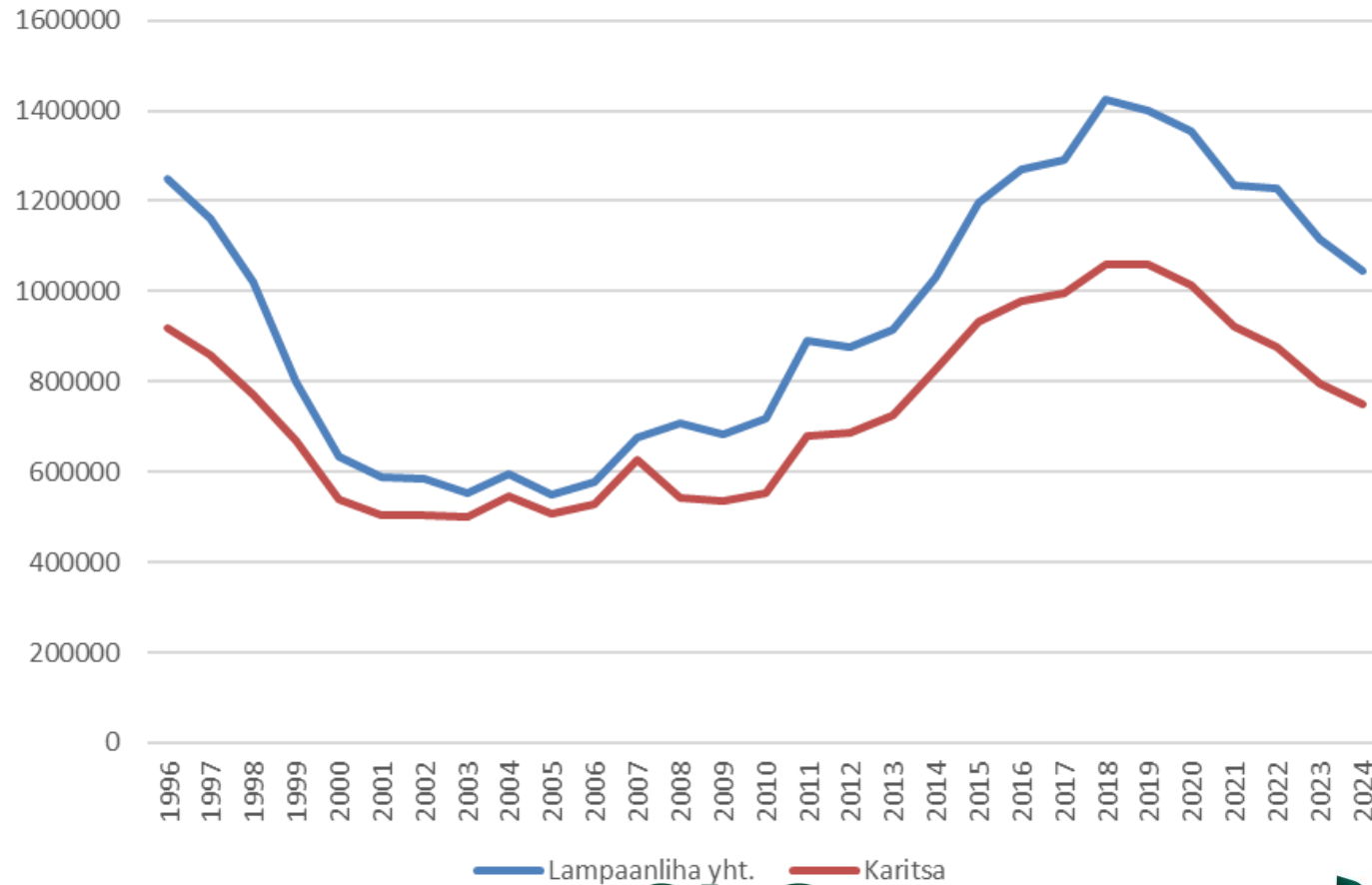
Onnettomuus 22 kpl

Onnettomuus, Tieliikenne
13 vahinkoa

Onnettomuus, Rautatie
3 vahinkoa

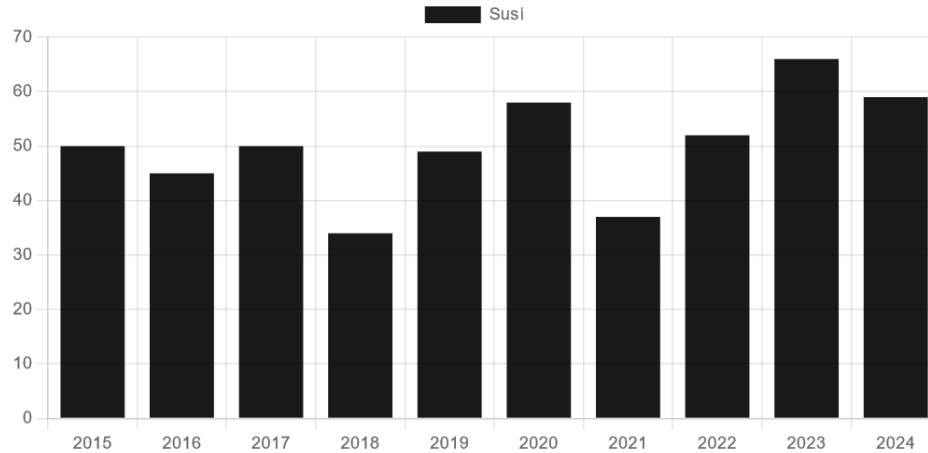

Lampaanlihan tuotanto Suomessa 1996-2024

29.4.2025

Suden aiheuttamat koiravahinkotapaukset

Vaikutus metsästyksen?
Hirvikolarit, Hirvieläinten
kannanhallinta

Jatkotyö tällä hallituskaudella välittömästi nykyisen jälkeen

Suden liitesiiirron vuoksi metsästyslaki avataan uudelleen

- Mahdolliset em. Asioihin liittyvien puutteiden korjaukset
- Kannanhoidollisen metsästyksen poikkeuslupien menettelyn uudistaminen (vrt. Ruotsi)
- Kannanhoitosuunnitelmien laatimisen menettelystä ja sisällöstä säätäminen
- Kanta-arvioiden kehittäminen.
- Poikkeuslupien valitusoikeuden rajoittamismahdollisuudet siitä lähtökohdasta, että myönnettyistä poikkeusluvista voisivat valittaa vain ne toimijat ja yhteisöt, joilla on todellista toimintaa alueella
- Poikkeuslupapäätöksiä koskevien valitusten kiireellinen käsittely hallinto-oikeudessa

Kehitystarve: jatkotyö mahdollisimman pian

- Riistahallintolaki (suurpetoihin ja poikkeuslupiin liittyen esim. riistakeskusalueiden yhteistyö)
- Riistavahinkolaki (suurpetoihin liittyen korvausperusteiden uudistaminen)

Päätös